

TILL:
Clarence Kvart
Institutionen för Anatomi och Fysiologi
Box 7011, SLU
750 07 UPPSALA

Jens Häggström
Institutionen för Kirurgi och Medicin
Box 7037, SLU
750 07 UPPSALA

cc:
Anja Szyszkiewicz, Avelsråd SCKCS

ANG. CLARENCE OCH JENS KOMMENTARER PÅ SCKCS HEMSIDA

Hejsan Jens & Clarence,

Då ni har lagt ut en kommentar på SCKCS hemsida gällande min undersökning som jag gjort känner jag mig nödsakad att ge mina kommentarer tillbaka. Först och främst så måste jag erkänna att era kommentarer känns lite förvånande då jag dels fått e-post från Jens och också diskuterat detta över telefon med Clarence.

Jens kommentarer i sin e-post antyder på att era undersökningar har påvisat samma resultat, även om dessa har gjorts utifrån en annan vinkling och håller också med om att det är för tidigt att komma till några slutsatser.

Samtalet med Clarence var för mig mycket givande och som jag uppfattade det så var vi överens om det mesta och Clarence uppskattade att jag inte tagit med min egen slutsats i den offentliga version då den kunde skapa felvisande uppgifter.

Vi var också överens om att, då jag önskade detta från Clarence, att han skulle skriva något till magasinet som kunde "ge mer info till läsarna" om hans syn på hjärtproblemen. Detta skulle han göra och samtidigt också få det läsbart via Cavaliersällskapet.

Utan notifiera eller önskan om en positiv diskussion finner jag era kommentarer på SCKCS hemsida, där den generella uppfattningen och slutsatsen av er text är att ni inte på något sätt håller med, tvärtom – ni anser att jag dragit en rad av felaktiga slutsatser som måste bemötas.

Dessutom finner jag det konstigt att bemöta en undersökning på annat ställe än den publicerats. Det skulle vara som min son gjorde ett prov i Kullavikskolan och om han blev underkänd så redovisades detta på Bukärrskolan som ligger 1 mil därifrån. Också finner jag det konstigt att offentliggöra något på Bukärrskolan om själva materialet finns på Kullavikskolan. Min enda slutsats av detta är att vi sedan november 2005 har haft över 20 000 läsare och man drar slutsatsen att de som går in på SCKCS hemsida också går in på våran hemsida.

Svar på de "felaktiga slutsatserna" jag ansetts ha gjort:

1. Cavalierens population i Sverige vs undersökta hundar

I min undersökning är det tydligt och klart att den är baserad på undersökta hundar med intyg inskickade till SKK som också är gjorda med de regler som gällt under tidsperioderna. Den enda gången som jag uppskattat populationen är när jag uppskattat hur många Cavalierer som lever i Sverige – detta är också klart inlagt som en begränsning i undersökningen.

Vårt hälsoprogram "kräver" om man vill använda sina avkommor i avel att de testas när de är 2 år, 4 år och att de anses vara "friska" hela livet om de har ett intyg på UA när de överstiger 7 års ålder. Därför är det ytterst naturligt att man som uppfödare också eftersträvar att följa och också se till att man har intyg för dessa krav.

Min undersökning är inte gjord på den totala undersökningen material i ålder, men detta är något jag skall titta noga på för att få det bekräftat om det verkligen är så att endast unga djur och ett fåtal 7 åringar som testats.

Jag anser inte att jag på något sätt har material från samtliga Cavalierer i Sverige utan har klart och tydligt redogjort för att det är undersökta hundar under de senaste 10 åren.

Ser faktiskt inte vad jag har dragit för felaktig slutsats i detta – dessutom så anger jag klart och tydligt den positiva trenden att fler och fler hundar kollas.

2. Bara 4 % av hundarna som har blåsljud vs tidigare studier

Att det bara är 4 % av undersökta hundar som fått blåsljud är ingen slutsats av mig, det är ett resultat av fakta. Jag har på inget sätt försökt att "baktala" andra studier eller analyser, utan har bara redovisat den fakta som finns i våra system. Har klart och tydligt visat begränsningar och också på ett säkert sätt redovisat de undantag som jag gjort.

Jag finner dock inte någon anledning varför min redovisning av fakta skall baktalas eller misstolkas. Bara för att en analys inte går i linje med andra innebär ju inte det att den är felaktig – utan skapar förhoppningsvis en situation där man positivt kan diskutera om hur man skall mäta och skapa förutsättningar för att komma vidare.

Historiken till att det bara blev 2 resp. 4 år istället för 2½ resp. 5 år har jag inga kommentarer till – fajterna som varit är ointressanta för mig – diskussionerna för att komma vidare är desto mer intressanta.

Dock verka vi vara överens om att det är för tidigt att utvärdera hälsoprogrammet!

3. Absolut ej höja åldern vs inget i analysen som motiverar en höjning av åldern

Jag har klart talat om för både Clarence och Anja att jag i sak inte har emot en höjning av åldern till 2½ resp. 5 år – men jag (och många med mig) vill ha fakta som stöder detta på något sätt.

I min undersökning konstaterar jag att utifrån materialet finns det ingen motivation att idag höja åldersgränserna – det menar jag också – för resultatet har så låga siffror som utfall – och också variationen mellan 1996-2000 och 2001-2005 är för liten för att säga att dagens regler gett effekt, vilket inte kan rättmätiga en ytterligare höjning.

Jag förstår också att om vi levde i en optimal värld, det vill säga att alla i Sverige som köpte en Cavalier skulle ha intresset och viljan att ta kostnaden för att undersöka sin hund under dess livstid, så skulle vi få det bästa materialet.

Tvingande data att få in – som ni nämner – faller på sin egen orimlighet. Intresset för rasens utveckling och också fortlevnad ligger på uppfödarna främst. Vi kommer, tyvärr inte, att kunna engagera Cavalier köpare till att kolla sina hundar och kan inte heller kräva detta. Dock så kan det vara en klar önskan!

4. Import av hund vs inavel

Något jag lärde mig av Clarence, som jag inte hade vetskap om är att den genetiska mångfalden är väldigt stor på svenska Cavalierer, detta jämfört med den genetiska mångfalden på Cavalierer i andra länder. Dock så uppfattade jag att vi var överens om att detta kunde vara eller bli ett problem på den helfärgade stammen av Cavalierer då utbudet var mycket mindre.

Av två anledningar finner jag att importen av Cavalierer är viktig. Ur inavelsynpunkt så finner jag helfärgad vara av stort behov av import. Dessutom så finns det inget i statistiken som jag gått igenom att importerade hundar med större frekvens skulle drabbas av blåsljud än de som kan anses vara svenska hundar.

Dessutom finner jag det befängt att utländska uppfödare skulle sälja mindre friska hundar ur hälsosynpunkt. Att dessa behåller det bästa ur utställningssynpunkt håller jag helt med om och låter hund nummer 2 bäst i kullen gå till Sverige. Dessa har ju samma utgångspunkt ur hälsosynpunkt som "den bästa i utställningssynpunkt" eftersom de är av samma kull.

Att utländska uppfödare skulle producera valpar i kombinationer som de inte tycker är hälsosamma för att enbart exportera är ju befängt. Utländska uppfödare har samma mål som vi – man föder upp för att behålla något själv – resterande i kullen går till försäljning. Deras val har inget med hälsosynpunkt att göra.

5. Veterinärintyg vid import av hundar

Självklart är jag den första att ställa mig i ledet om att utländska/importerade hundar INTE skall ha lägre krav på intyg än en svensk hund. Det faller på sin egen orimlighet. Har också full förståelse för att det kan vara svårt att finna ut kompetensen på utländska veterinärer och att "bevisningen" om kunskap måste vara dokumenterad.

Självklart förstår jag att förmågan att upptäcka blåsljud varierar hos olika veterinärer, de är ju trots allt människor med olika träning och kapacitet. Säkert ett problem som inte bara finns hos våra utländska veterinärer utan också här i Sverige.

Självklart skall det också vara så att bara för man blivit legitimerad veterinär så skall man inte med automatik kunna UA en hund för hjärta.

Inget av ovan kräver jag förändring på – men jag anser att vi ställer HÖGRE krav på utländska veterinärer än på våra egna. Dessa skall ha en kardiolog utbildning, något som mig veterligen endast 2 personer i Sverige har – nämligen ni två!

Dock så anser jag att det är oerhört viktigt att man klart kan dokumentera att veterinären som gjort intyget har de kvalifikationer som krävs. Har man fått detta dokumenterat så borde dessa vara likställda med de svenska intygen.

Så är ju inte fallet – för ni godkänner ju inte sådana intyg – utan hänvisar till att de skall vara kardiologer. Det är här systemet brister tycker jag! Har man som importör gjort ett gediget arbete för att dokumentera situationen så skall detta godkännas!

Självklart är vi alla intresserade att göra Cavalieren mer hälsosam – det tror jag alla kan skriva under på, men det är också viktigt att skapa ett klimat som gör att alla förstår och får vara med och diskutera.

Mitt försök av utvärdering bygger på fakta – inte med samma faktabas som ni utgår ifrån, men är inte mer eller mindre "sann" än andra rapporter. Tvärtom borde alla analyser diskuteras och också inkluderas i vårt fortsatta arbete för att få en ännu hälsosammare bas.

Jag välkomnar andra analyser till våran hemsida, vill ni dela med er så är vi mycket tacksamma över detta.

Dessutom så önskar jag att ni korrigerar brevet på SCKCS sida eller åtminstone adderar mitt svar på era kommentarer för att få en bättre bild till läsarna.

Med vänlig hälsning

Per Wallentin